

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

ΑΝΑΛΕΚΤΑ

Ὁ γυναικεῖος ἐγκέφαλος. Τὸ βάρος τοῦ γυναικείου ἐγκεφάλου εἶνε κατὰ μέσον ὄρον ἐλαφρότερον τοῦ ἀνδρικοῦ κατὰ 100 γράμμα, ἐξ οὗ συνεπέριον ἄλλοτε, ὅτι ὁ ἀνὴρ ὑπερέχει διανοητικῶς τῆς γυναικός. Τοῦτο ὅμως ἀπεδείχθη ἀμφίβολον διὰ νεωτέρων ἐρευνῶν τῶν γάλλων μάλιστα ἐπιστημόνων διότι ἐκ τούτων προκύπτει ὅτι τὸ μείζον βάρος δὲν συνεπάγεται πάντοτε καὶ μείζονα διανοητικὴν ἀνάπτυξιν. Ἡ διαφορά τοῦ βάρους τοῦ ἐγκεφάλου τῶν ἀρρένων καὶ τῶν θηλέων παρατηρεῖται ἀπ' αὐτῆς τῆς βρεφικῆς ἡλικίας. Οὕτως ὁ ἐγκέφαλος ἀρρένος νηπίου ζυγίζει κατὰ μέσον ὄρον 331 γράμμα, τοῦ δὲ θήλεος 283 περίπου. Ἀπὸ τοῦ τετάρτου μέχρι τοῦ ἐβδόμου ἔτους τῆς ἡλικίας ὁ ἐγκέφαλος τῶν τε ἀρρένων καὶ τῶν θηλέων παιδιῶν ἔχει τὸ αὐτὸ βάρος, ἀπὸ τοῦ ἐβδόμου ὅμως ἔτους καὶ ἐφεξῆς ὁ ἀνδρικός ἐγκέφαλος ἀναπτύσσεται ταχύτερον, ἐπομένως καὶ τὸ βάρος αὐτοῦ αὐξάνει. Τὸ βάρος τοῦ ἐγκεφάλου τῶν ἐνηλικίων ἀνέρχεται περίπου εἰς τὸ $\frac{1}{30}$ τοῦ ὀλικοῦ βάρους τοῦ σώματος τοῦ ἀνδρός, καὶ εἰς τὸ $\frac{1}{32}$ τοῦ τῆς γυναικός. Ἀλλὰ καὶ ἐκ τούτου δὲν ἐπιτρέπεται νὰ συναγάγωμεν τὸ πόρισμα ὅτι διανοητικῶς ὑστεροῦσιν αἱ γυναῖκες τῶν ἀνδρῶν, διότι εἰς τοιοῦτο πόρισμα ἀντίκεινται αἱ παρατηρήσεις περὶ τοῦ βάρους τοῦ γυναικείου ἐγκεφάλου ἐν διαφόροις χώραις. Ἐκ τῶν τοιούτων παρατηρήσεων ἀπεδείχθη ὅτι τὸ βάρος τοῦ ἐγκεφάλου εἶνε κατὰ μέσον ὄρον: τῶν μὲν Ἀγγλίδων 1260 γραμμῶν, τῶν δὲ Αἰθιοπίδων 1232 γραμμ., τῶν Γαλλίδων 1210 γραμμ., τῶν Γερμανίδων 1209 καὶ τῶν ἐν Αὐστρίᾳ γυναικῶν μόνον 1160. Ὡς δὲ οὐδεὶς δύναται νὰ ὑποθέσῃ ὅτι αἱ Αἰθιοπίδες εἶνε νοημονέστεραι τῶν Γαλλίδων, διότι ἔχουσι βαρύτερον ἐγκέφαλον, οὕτω διὰ τὸν αὐτὸν λόγον δὲν ἐπιτρέπεται καὶ ἡ ὑπόθεσις περὶ ἀνωτέρας νοημοσύνης τῶν ἀνδρῶν. Ὡς πρὸς δὲ τὸν ὄγκον τοῦ ἐγκεφάλου ὁ διάστημα ἀνθρωπολόγος Βροκά κατέληξεν ἐπὶ τῇ βάσει πολυαριθμῶν καταμετρήσεων κρανίων εἰς τὰ ἐπόμενα ἱκανῶς παράδοξα πορίσματα: Ὅτι ὁ ὄγκος τοῦ ἐγκεφάλου τῆς Ὁθωνναίας γυναικός (ἐκ τῆς γαλλικῆς ἐπαρχίας Ὁβέρνης) εἶνε 1445 κυβικῶν γραμμῶν, τῆς Ἑσκιμῶας 1428, τῆς Κινέζας 1383, τῆς Κορσικανῆς 1367 καὶ τῆς Παρισινῆς μόνον 1337.

Βάπτισμα τῆς θρησκείας τοῦ Δουμά. Αἱ γαλλικαὶ ἐφημερίδες ἀναγγέλλουσιν ὅτι ἡ θυγάτηρ τοῦ διασημοῦ δραματογράφου Ἀλεξάνδρου Δουμά Ἰωαννίνα, ἐνήλιξ γενομένη, ἠσαύθη τὴν χριστιανικὴν θρησκείαν καὶ ἐ-

βαπτίσθη, ἀνάδοχον ἔχουσα τὴν πριγκίπισσαν Ματθίλδην. Διότι ὁ Ἀλέξανδρος Δουμάς δὲν ἐβάπτισεν τὰ τέκνα του, ἀλλ' ἀφήκεν αὐτὰ ἐλεύθερα κατὰ τὴν ἐνηλικιωσίν των ν' ἀσπασθῶσιν οἰαυδῆποτε θρησκείαν ἢ ὄθελον προκρίνῃ μετὰ ὄριμον μελέτην.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἀρχαιολογικά. Παράδοξον πρότασιν ὑπέβαλεν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τῆς ἐν Σικάγῳ παγκοσμίου ἐκθέσεως κύριός τις ἐξ Ἀλεξανδρείας, ὀνόματι Ἀλέξανδρος Ταλιαφέρρος. Οὗτος προσέφερεν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τὸν τάφον καὶ τὰ λείψανα τῆς Κλεοπάτρας ἀντὶ τοῦ στραγγύλου ποσῶ 60 χιλιάδων δολλαρίων, συνώδευσε δὲ τὴν πρότασιν του μὲ ὕδριαν, ἐν τῇ ὅποια διασχυρίζετο ὅτι περιέχεται ἡ σποδὸς τῆς περικλειοῦς βασιλείσεως. Ὑποθετομεν ὅτι πρόκειται περὶ τῆς ἐσχάτως ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἀνακαλυφθείσης σαρκοφαγοῦ, ἧτις, ὡς τινες οὐχὶ πολὺ πιθανῶς ὑποστηρίζουσιν, εἶνε τῆς Κλεοπάτρας ἀγνωστοῦ ὄνομας ἀν' ἡ σαρκοφάγος αὕτη περιήλθεν εἰς τὴν κατοχὴν ἰδιώτου τινός.

Φιλολογικά. Ἀσθενεῖ σοβαρῶς ἐκ φλογώσεως τῶν ἐσωτερικῶν ὀργάνων, ἀπειλοῦσης δηλητηρίασιν τοῦ αἵματος, ὁ διάσημος ρώσος συγγραφεὺς κόμηξ Λεὼν Τόλστοι.

— Κατὰ τινα γενομένην ἐσχάτως ἐν Λονδίῳ ἐκποίησιν αὐτογράφων ἀγγλῶν ποιητῶν καὶ συγγραφέων ἐπωλήθησαν πλὴν ἄλλων: μία ἐπιστολὴ τοῦ Νεύτωνος 46 λίρας, μία ἐπιστολὴ τοῦ 1811 τοῦ Βύρωνος 15 λίρας, ἄλλη ἐπιστολὴ τοῦ ποιητοῦ Κητς ἐρωτικὴ 14½ λίρας, ἄλλη ἐπιστολὴ τοῦ σκίττου ποιητοῦ Βούρν; 20 λίρας.

— Ἡ εἰς τσεχικὴν γλῶσσαν μετάφρασις τοῦ διηγήματος τοῦ Λέοντος Τόλστοι, τοῦ ἐπιγραφομένου «ἡ Σονάτα τοῦ Κρόυτσερ», κατεσχέθη ὑπὸ τῶν αὐστριακῶν ἀρχῶν ἐν τῷ τυπογραφεῖῳ πρὸ τῆς δημοσιεύσεώς της.

— Μεγάλην αἰσθησὴν παρήγαγεν ἐν Γαλλίᾳ ἡ ἀγγελία περὶ προσεχοῦς δημοσιεύσεως τῶν Ἀπομνημονευμάτων τοῦ Γαλλεῦράνδου, τοῦ πολυμηχάνου διπλωμάτου, ὅστις ἐπὶ μακρὰ ἔτη ὑπηρετήσε δεξιώτατα τρία ἀντίθετα πολιτικὰ συστήματα, τὰς ἐπαναστατικὰς κυβερνήσεις, τὴν αὐτοκρατορίαν τοῦ Ναπολέοντος καὶ τὴν δυναστείαν τῶν Βουρβῶνων. Τὸ δικαίωμα τῆς ἐκδόσεως ἀρῶς ἠγόρασεν ὁ οἶκος Calmann-Lévy, τὴν πρώτην δὲ προκαταβολὴν διὰ τὴν ἀγορὰν τοῦ δικαιώματος τούτου, συσταμένην εἰς 40,000 φράγκων οἱ κάτοχοι τῶν χειρογράφων ἀπέρωσαν ὑπὲρ φιλανθρωπικοῦ τινος ἰδρύματος. Ἀποσπάσματα τῶν ἀπομνημονευμάτων κατώρθωσεν ἄγνωστον τίνι τρόπῳ νὰ προμηθευθῇ ὁ ἐν Παρισίοις ἀναποκριτὴς τῶν καιρῶν τοῦ Λονδίνου Βλωθίτε, ὅστις ἔσπευσε νὰ τηλεγραφῆσῃ αὐτὰ εἰς τὴν ἐφημερίδα ἐκείνην, ὅπου ἐν τὰ παρελάβον καὶ αἱ γαλλικαί. Ἀλλὰ περὶ τῆς προώρου ταύτης δημοσιεύσεως πολλὴ ἠγέρθη συζήτησις ἐν τῷ γαλλικῷ τύπῳ ὁ δὲ δούξ τοῦ Broglie ἰσχυρίζομενος ὅτι ἦτο ἀδύνατον εἰς τὸν Ἀγγλόν δημοσιογράφον νὰ ἰδῇ τὰ χειρόγραφα τοῦ Γαλλεῦράνδου, ἐπιμελῶς ἀποκρυπτόμενα ὑπὸ τῶν κληρονόμων αὐτοῦ, ἐκφράζει τὴν ὑπόνοιαν ὅτι δὲν εἶνε γνήσια τὰ αποσπάσματα, ἀλλ' ἀνίχουσιν ἰσως τὰ πλείεστα εἰς τὰ πλαστογραφηθέντα ὑπὸ τοῦ ἀποπεμφθέντος γραμματέως τοῦ γρημοῦ διπλωμάτου. Ἀναπαντῶν δ' ὁ Βλωθίτε, ἀναιρεῖ τὸν ἰσχυρισμὸν τοῦτον, καὶ προσθέτει ὅτι διὰ τῆς ἐν τοῖς καιροῖς δημοσιεύσεως τῶν ἀποσπασμάτων ἐξηναγκάσθησαν οἱ κληρονόμοι τοῦ Γαλλεῦράνδου νὰ ἐπισπεύσωσι τὴν δημοσίευσιν τῶν Ἀπομνημονευμάτων, ἣν ἕως τότε ἀνεβάλλον.

Καλλιτεχνικά. Εἰκὼν τις τοῦ συγχρόνου Γάλλου ζωγράφου Μείστονιέ, ἔχουσα πλάτος μὲν 76 ἑκατοστῶν

τοῦ μέτρου, ὕψος δὲ 49, ἐπωλήθη ἐσχάτως ἀντὶ 850,000 φράγκων, ἧτοι εἰς τιμὴν, εἰς ἣν οὐδεμία μέχρι τοῦδε εἰκὼν ζώντος καλλιτέχνου ἔφθασεν. Ἡ εἰκὼν παριστᾷ τὸν Ναπολέοντα μετὰ τοῦ ἐπιτελείου καὶ τοῦ στρατοῦ αὐτοῦ ἐν ἔτει 1814, ἐγράφη δὲ τῷ 1864 καὶ ἐξετέθη τότε ἐν τῇ ἐτησίᾳ καλλιτεχνικῆ ἐκθέσει τῶν Παρισίων. Εἰκονοπώλησις τις προσέφερε πρὸ μικροῦ εἰς τὸν κάτοχον τῆς εἰκόνος ταύτης 500,000 φράγκων, ἀποδεχθέντος δὲ τούτου τὴν συμφωνίαν, ὁ εἰκονοπώλης τὴν μετεπώλησε μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἀντὶ τῆς μυθώδους τιμῆς 850,000 φρ. εἰς τὸν ζάπλουτον πρῶτον διευθυντὴν τῶν ἐν Παρισίοις Καταστημάτων τοῦ Λούβρου, κερδήσας οὕτω 350,000 φράγκων.

— Κατ' ἀντίθεσιν τῆς ὑπερέγκου τιμῆς, εἰς ἣν πωλοῦνται τὰ ἔργα τοῦ Μείσσοι, ἐπωλήθησαν ἀντὶ εὐτελεστάτου ποσοῦ ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν πρῶτην αὐτῶν ἀγορὰν πίνακες Ἀγγλων ζωγράφων ἐν τινι δημοπρασίᾳ εἰκόνων γενόμενῃ ἐσχάτως ἐν Λονδίῳ. Ὁ πίναξ ὁ παριστῶν τὸ συμπόσιον τοῦ Μάκβεθ τοῦ Μάκλιζ, ὅστις ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἐθεωρεῖτο ὡς ὁ μέγιστος τῶν Ἀγγλων ζωγράφων, πωλῶν εἰς τεραστίαν τιμὰς τὰ ἔργα του, κατεκυρώθη ἀντὶ 300 λιρῶν. Εἰς τὸ αὐτὸ ποσὸν κατεκυρώθη καί «ὁ Σταθμὸς τοῦ σιδηροδρόμου» εἰκὼν τοῦ Φρίθ, τὴν ὁποίαν οὗτος τῷ 1860 εἶχε πωλήσει 4,500 λίρας, λαθῶν πρὸς αὐτὴν καὶ 750 λίρας διὰ τὸ δικαίωμα τῆς ἐκθέσεως τῆς εἰκόνος.

Θεατρικά. Ὑπὸ τῆς ἀρτίως συστάσης ἐν Παρισίοις Ἑταιρίας τῶν μουσικῶν ἀκροαμάτων, ἧς σκοπὸς εἶνε ἡ διάδοσις τῆς γνώσεως τῶν κλασσικῶν μουσικῶν ἔργων, διωργανίσθη παράστασις τῆς «Βεατρικῆς καὶ τοῦ Βενεδίκτου», μελοδράματος τοῦ Βερλιόζ, οὗ ἡ ὑπόθεσις εἶνε εἰλημμένη ἐκ κωμωδίας τινὸς τοῦ Σαίξπηρ. Ἡ παράστασις ἐγένετο πανηγυρικῶς ἐν τῷ θεάτρῳ Ὡδεϊῶν, ἐνθαρρυνθεῖσα δ' ἐκ τῆς ἐπιτυχίας ταύτης ἡ εἰταιρία παρασκευάζει παρατάσιν τῆς «Ἀλώσεως τῆς Τροίας», μελοδράματος τοῦ αὐτοῦ μουσικοδιδασκάλου, οὗ τὰ ἔργα μετὰ τὸν θάνατόν του ἤρχισαν νὰ ἐκτιμῶνται προσηκόντως.

Νεκρολογία. Ἐν Λισαβῶνι ἀπέθανε τῇ 2 Ἰουνίου (ν.) ὁ Πορτογάλλος μυθιστοριογράφος Κάμιλλος Καστέλλο-Βράνκο. Γεννηθεὶς τῷ 1825, ἐδημοσίευσεν ἀπὸ εἰκοσαετίας πολλὰ μυθιστορήματα, ἅτινα ἀπλήστως ἀνεγινώσκοντο ἐν τῇ πατρίδι του. Τὰ ὀνομαστότερα τούτων εἶνε τὰ ἐπιγραφόμενα «Ἀρχαία ἀρετή», «Δύο ὄραι ἀναγνώσεως», «Τὰ ἀπόκρυφα τῆς Λισαβῶνος.» Ἐποίησε δὲ καὶ τινὰ δραματικὰ ἔργα, ὧν δοκιμώτατα θεωροῦνται: «Τὸ καθαρῆριον καὶ ὁ παράδεισος» ἢ «Τελευταία πρᾶξις», τὰ «Εὐλογημένα δάκρυα» κλπ.

— Πεντηκοντούτης τὴν ἡλικίαν ἀπέθανε μετὰ βραχεῖαν νόσον ἐν Στρασβούργῳ ὁ Ἀλσατὸς μελοποιὸς Βίκτωρ Νέσσερ, τοῦ ὁποῖο πρὸ ὀλίγων μόλις ἡμερῶν παρεστάθη ἐν Μονάχῳ νέον μελοδρᾶμα ἐπιγραφόμενον. «Τὸ ῥόδον τοῦ Στρασβούργου.» Ὁ Νέσσερ εἶνε ὁ μελοποιὸς τῶν μελοδραμάτων «ὁ Σαλπικτήτης τοῦ Σαίχιγγεν», «ὁ Μυοθήρας τοῦ Ἄμελν» καὶ ἄλλων τινῶν, ὧν αἱ εὐκολοὶ μελωδοίαι εἶνε δημοτικώταται ἐν Γερμανίᾳ.

— Ἐν Ὁβερμόδερν τῆς Ἀλσατίας ἀπέθανε γεωργός τις, ὀνόματι Ἐττλιγκ, ὅστις ἦτο καὶ ποιητὴς ἀξίων λόγου θρησκευτικῶν ἀσμάτων. Ὁ χωρικός ποιητὴς διεκρίνετο καὶ διὰ τὴν θερασίαν αὐτοῦ μνήμην, διότι ἦτο ἱκανὸς νὰ ἐπαναλάβῃ αὐτολεξεῖ λόγους ἱεροκηρύκων, τοὺς ὁποίους πρὸ ἐτῶν ἄπαξ μόνον εἶχεν ἀκούσει. Ἀπέθανε δ' ἐν ἡλικίᾳ 76 ἐτῶν.

ΠΑΝΤΟΪΑ

Ὅλαι αἱ γυναῖκες, ὅσαι ἐγὼν ἀνέλθῃ εἰς ἀξιώματα δημοτικά εἰς Ἐδερτον (Κανσὸν) τῆς Ἀμερικῆς πα-

ρητήθησαν ἀφοῦ πολλάκις ἤρισαν καὶ διεκκληκτίστησαν πρὸς τοὺς κυρίους ἐκλογεῖς των.

— Τὸ Βρετανικὸν μουσεῖον ἀπέκτησεν ἐσχάτως πολὺ τιμὸν ἱστορικὸν κειμήλιον εἶνε δὲ τοῦτο τραπεζικὸν γραμματίον κινεζικὸν ἐκδοθὲν κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη τῆς δυναστείας τῶν Μίγγων, ἧτοι εἶνε κατὰ 300 ἔτη ἀρχαιότερον τοῦ πρῶτου εὐρωπαϊκῆς τραπεζικοῦ γραμματίου ὅπερ ἐξέδωκε κατὰ τὸ 1668 ἡ τράπεζα τῆς Στοχλόμης.

— Τὰ εἰσοδήματα τοῦ παρισίου «Φιγαρῶ» κατὰ τὸ ἔτος 1889 ἀνῆλθον εἰς 6 ἑκατομμύρια φράγκων, ἐξεκαθαρίσθησαν δὲ κέρδη τῶν μετόχων τῆς εταιρίας εἰς ἣν ἀνήκει 2 1/2 ἑκατομμύρια φράγκων.

ΑΙ ΕΙΚΟΝΕΣ

Ἡ Μοναρχία. Ἡ εἰκὼν αὕτη εἶνε ἔργον τοῦ γνωστοῦ βουαρῶ ζωγράφου Αὐγούστου Χόλμπεργ γεννηθέντος τῷ 1851 καὶ ἐκπαιδευθέντος ἐν Μονάχῳ. Δὲν ἦτο δυνατόν ἀπλούστερον καὶ ἐκφραστικώτερον ἢ διὰ τῆς ἐν στεφῶ καὶ λιτῶ κελύβῳ γραίας μοναχῆς νὰ προσωποποιηθῇ ἡ μόνωσις καὶ ἡ ἐρημία.

Φωλεῖ πελαργῶν. Εἰκὼν Χάρτβιχ Ἐπάνω εἰς τὴν καπνοδόχον οἱ πελαργοὶ ἔστησαν τὴν φωλεάν των σωρεύσαντες φρύγανα, καὶ ὁ ἀξίος καλλιτέχνης ἐκ τοῦ ἀπλουτάτου αὐτοῦ γεγονότος ἐμπνευσθεὶς ἐφιλοτέχνησε τὴν ποιητικωτάτην εἰκὼνα του.

ΕΔΩ Κ' ΕΚΕΙ

Παιδικὸν ὕστερόγραφον. Ὁ μικρὸς Μιμῆς εἰς τὸ τέλος ἐπιστολῆς ἣν ἔγραψε πρὸς τὴν μητέρα του ἐκ τοῦ ἀτμοπλοίου: «Φοβοῦμαι, μαμά, ὅτι τὸ γράμμα μου θὰ ἔχῃ μερικὰς ἀνορθογραφίας, διότι τὸ ἀτμόπλοιο ἐσύλλευε πολὺ ὅταν σοῦ ἔγραφα.»

Μακρινὴ συγγένεια. — Τὸν ἔμπορον τῆς ὁδοῦ Ἐρμού, ποῦ ἔχει τὸ ἴδιον ὄνομα μ' ἐσένα τὸν ἔχῃς τίποτε; — Ναι, μακρινὸν συγγενῆ. — Καὶ τί συγγένειαν ἔχετε; — Εἶνε ἀδελφός μου. — Καὶ πῶς τὸν λές, μακρινὸν συγγενῆ; — Γιατί μετὰ αὐτοῦ καὶ ἐμοῦ ἐγεννήθησαν δέκα ἀδελφαίς.

Παιδικὴ ἀντίληψις. Ὁ πατὴρ ἐπανελθὼν ἐκ μακρῆς ἐκδρομῆς ἐνίφθη καὶ ἡ μικρὰ κόρη ἰδοῦσα τὴν λεκάνην πλήρη ῥυπαροῦ ὕδατος:— Πῶ πῶ τί νερό, καὶ μένε μπαμπά, σάν νὰ πλύθηκε κανένας ἀράπις!

ΤΡΕΙΣ ΓΝΩΜΑΙ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Ἡ γυναικεῖα ἡλικία εἶνε κεφάλαιον, τὸ ὁποῖον ὅμως ὅσον μεγαλύτερον γίνεται τόσο μικρότερον τόκον δίδει.

*

Ὁ ἔρωσ φωλεῖ εἰς τὰς ἀβροτέρας καρδίας, ὅπως ἡ κάμπη εἰς τὰ εὐωδέστερα ῥόδα.

*

Τὴν μητέρα καὶ τὸν Θεὸν ἐπικαλούμεθα ἐν τῇ ὀδύνῃ καὶ ληρμονοῦμεν ἐν τῇ χαρᾷ.

ΜΙΑ ΣΥΜΒΟΛΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Ἐξολοθρευοῦνται αἱ καταρίδες, τὰ ἐνοχλητικὰ ἐκείνα μαῦρα ἔντομα, τὰ ὁποῖα φθεῖρον καὶ ρυπαῖουν τὰς οἰκίας, ὡς ἐξῆς: Βράζετε ὀλίγον μέλι ἐντός ἀρκετοῦ ὕδατος: καὶ ὅταν κρῶσῃ τὸ κρᾶμα κενώσετε αὐτὸ ἐντὸς βαθέων πινακίων ῥίπτοντες καὶ τεμάχια ἄρτου. Τὰ πινακία ἀφίνετε τὴν νύκτα εἰς μέρη συγκαζόμενα ὑπὸ τῶν ἐντόμων, ἀφοῦ φροντίσετε διὰ ξυλαζίων ἢ τεμαχίων χάρτου συνεστριμμένου νὰ καταστήσετε εὐκόλον τὴν ἐκ τοῦ ἐδάφους πρὸς τὰ χεῖλη τῶν πινακίων ἀνάδρασιν αὐτῶν. Τὴν πρωίαν θέαμα τραχικώτατον! τὰ πινακία εἶνε πλήρη μελανῶν πτωμάτων.

Ἀθήναι

X.